

Hazan Yağmurları

– İlkü AHISKA · 16 Eylül 2014

Zaman durdu sen yokken, çalışmıyor saatler.
Hazan oldu mevsimler, özleminle dolarım.
Hiç yerine gelmedi ettiğimiz vaatler.
Güzel şeyler düşünür, hayallere dalarım.

Nefes kadar yakinken, uzak ettin yolları.
Yağmurları indirdi, sonbaharın yelleri
Artık geçit vermiyor, dağların sarp belleri.
Yaprağıma çiy düştü, dayanamaz solarım.

Kalbim ıssız bir yerde için için ağlıyor.
Hasretin bir kor gibi, yüreğimi dağlıyor.
Zalim kader zincirle, kollarımı bağıyor
Sabrederek yazgımı, göz yaşımı silerim.

Çok yıprandı bedenim, türlü zahmet çekerek,
Çaresizlik içinde, hep boynumu bükerek
Konuşmayan dilinden, bin bir mana sökerek.
Bir sıkıntın var ise, nerde olsan gelirim.

Hançer gibi saplandı, son bakışın içime.
Kaderime yenildim, bırakmadı seçime .
Hayat acı çektirdi, aklar düştü saçıma.
İyi gelsin akıbet, belki sonra gülerim .

Nasıl rahat olursun, sevgilini üzende.
Güzel günler yaşadık bu karışık düzende.
Dünya cennet olurdu, sorunları çözende
Gerçekleşir umutlar, belki mesut olurum

Kanatlanır uçarım, masaldaki kuş gibi.
Hayalini kurduğum uykumdaki düş gibi.
Ferhat gibi dağ delen, vefalı bir eş gibi.
Bahtiyar et gönlümü, felekten kâm alırım

Ülkü Ahıska